

MEMORIU ACTIVITATE PROFESIONALĂ

ARHITECT: GOIA V. IOAN

A. STUDII DE SPECIALITATE:

1961-1962: STACO – Școala Tehnică de Arhitectură și
Construcția Orașelor – București

1962-1968: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” – București

B. PROFESORI FORMATORI:

STACO: Arh. I. Slătineanu, Arh. Gh. Roșu, Arh. I.J. Făinaru, Arh. L. Swartz, Ing. P. Ruta, Ing. R. Ifrim, Ing. D. Zană, Pct. Vasilescu.

I.A. „Ion Mincu”: - Profesori – Atelier

An I Conf. Arh. Sburcu, Arh. Horia Hudiță.

An II-III Prof. Arh. Ludovic Stdaadeker
 Conf. Arh. Constantin Furmuzache
 Lect. Arh. Puiu Săvescu
 Asist. Arh. Ștefan Perianu

An IV-V Prof. Arh. Tiberiu Niga
 Conf. Arh. Aurelian Triscu
 Asist. Arh. Radu Mănilă
 Asist. Arh. Lucian Popovici
 Conf. Arh. Ioan Galeșanu
 Lect. Arh. Grațiela Halmagiu

An VI - Coordonatori diplomă
 Prof. Arh. Tiberiu Niga
 Asist. Arh. Radu Mănilă

Am enumerat mai întâi arhitecții care m-au instruit în programe de arhitectură (la atelier) și fără a face ierarhizări, cu toată sinceritatea, mă gândesc în egală măsură și recunoștință la absolut toți ceilalți profesori care au funcționat în anii 1962-1968 în Institutul de arhitectură „Ion Mincu” și care au contribuit în mod direct sau indirect la formarea acelei promoții.

Sigur că nu-i pot omite pe corifei:

- Prof. acad. Gabriel Sudan
Prof. Arh. Grigore Ionescu
Prof. Arh. Richard Bordenache
Prof. Arh. Pichi Petrașcu
* Prof. Arh. Octav Doicescu
* Prof. Arh. Ascanio Damian
* Prof. Arh. Cezar Lăzărescu
* Prof. Arh. Mircea Alifanti
* Prof. Arh. Tiberiu Ricci
Prof. ing. Alexandru Cismigiu

Pe cei adnotați, cu toate că nu eram studentul atelierului Domniilor lor, îi audiam de multe ori, cu preferință pe Dl. Prof. acad. Octav Doicescu, care mă atrăgea prin ținută, cultură și harul verbului.

Dați-mi voie, sentimental fiind, să amintesc și două Doamne secretare, pe care toții studenții le-am simțit sufletește aproape de noi și cărora le datorăm respect și recunoștință:

- D-na Ioana Berindei – secretară rector
D-na Maria Dioghenide – secretară II I.A.

C. ACTIVITATEA DE PROIECTARE ÎN STUDENȚIE

- În anul V, în cadrul unui proiect de an cu tema: **LOCUINȚE UNIFAMILIARE ȘI COLECTIVE** – pe teren accidentat, soluția mea este selectată și propusă alături de a altor câțiva colegi, să participe la un concurs internațional studențesc la Praga (evident, studenți arhitecți din țări est-europene).

Aprofundez studiul, îndrumat de mentorul meu Dl. Prof. Arh. Tiberiu Niga și sunt răsplătit cu o mențiune.

Acest stimulent mă cucerește definitiv în alegerea subiectului de diplomă – **UNITATE DE LOCUIT – satelit, 10000-12000 locuitori, cu amplasament în zona Herăstrău-Jianu, București.**

În vacanța de vară a anului V, toți studenții, după cum prevedea programa educațională, eram obligați la efectuarea unui stagiu de practică în institute de proiectare.

Am fost foarte inspirat să aleg D.S.A.P.C. – Constanța.

La acea dată, Institutul de pe malul mării, elaborează STE-urile pentru hotelurile din stațiunile Neptun, Saturn, Jupiter, Olimp.

La conducerea institutului, era în acei ani un arhitect, director înăscut – Dl. Arh. Ghorghe Dumitrașcu.

Contractele și termenele de predare ale proiectelor, depășeau cu mult numărul specialiștilor, aşa că domnia sa a apelat și la noi, studenții practicanți, cerându-ne să dăm drumul imaginației în elaborarea partiurilor pentru partea de

cazare; parturiile pentru restaurant, bucătărie și anexe fiind tipizate, în funcție de numărul paturilor din hotel, erau elaborate de arhitecți cu experiență și talent:

Arh. Șerban Manolescu, Arh. Dan Racovan, Arh. Ghengiomer Kemal, Arh. Ghe. Pușchilă, Arh. D. Prodan, Arh. Dan Corneliu, Arh. Ioan Ciurea.

Mie mi s-a repartizat un hotel, cap de perspectivă în stațiunea Jupiter pe care l-am conceput în plan, în formă de scoică, cu nivele decalcate, P +10 – P + 12 (aripi inegale perpendiculare pe malul mării) și un bar – belvedere la nivelul 11. Evident, l-am botezat „Scoica” și așa a rămas.

Propunerea mea a plăcut „onorantei instanțe a CTE” și am primit invitația de a reveni după studii la Constanța.

Şi acum regret că nu am onorat invitația.

Am omis să spun că d-nul Arh. Dumitrașcu, pentru cele 12 zile de lucru efectiv m-a răsplătit și cu un onorariu net de 900 lei, bani cu care am „huzurit”, ca modest student, 15 zile pe litoral. Îl pomenesc mereu „să-i fie țărâna ușoară”; a lăsat multe clădiri importante în Constanța împreună cu distinsa sa soție arh. Geta Dumitrașcu: gara centrală, spitale, hoteluri, policlinici, complexe comerciale, locuințe, etc.

Anul VI – l-am dedicat studiului prediplomei și diplomei. Inițial, propunerea de prediplomă mi-a fost respinsă dar la insistențele mele și ale Prof. Tiberiu Niga mi-a fost acceptat subiectul și ampoarea temei, considerată atipică, futuristă, pentru acea vreme.

În același timp, profesorul meu din anii II-III, **conf. Arh. Ludovic Stdaadeker** îmi face o propunere extrem de onorantă și mă include în colectivul său de participare la Concursul internațional SEDIU ONUDI-Viena. Evident că o asemenea ofertă nu se refuză, chiar dacă aportul meu a fost mai util în planul redactării.

A lucrat în compania unor arhitecți importanți din ISLGC: Sebestyen, Săvescu, Sârbu, Datcu, a fost pentru mine de mare onoare și folos.

Au participat la acel concurs internațional următoarele colective:

1. Prof. Arh. Ascanio Damian
2. Prof. Arh. Cezar Lăzărescu
3. Prof. Arh. Mircea Alifanti
4. Conf. Arh. Ludovic Stdaadeker

Din aceste patru colective, Arh. Stdaadeker a fost singurul dintre români admis în concurs după faza de prejurizare (prejudecată), abordând o soluție bazată pe prefabricare și industrializare, ceea ce se ceruse și prin tema-program.

Cum spuneam mai înainte, îmi amânasem diploma pentru sesiunea din februarie 1969 – decizie logică, impusă mai cu seamă, de volumul de muncă cerut de studiul și redactarea temei propuse: **Unitate de locuit, 10000-12000 locuitori.**

Reușesc să propun soluții și partiuri de perspectivă, influențat într-o oarecare măsură și de principiile de creație corbursieriste.

Susținerea diplomei durează atipic de mult, 2 ore și 10 minute; la un moment dat, discuțiile se purtau între profesorii din juriu, Acad. O. Doicescu, Ascanio Damian, Mircea Alifanti versus Tiberiu Niga.

După aproape un an de muncă mă aleg cu o notă doar onorabilă – 9 (nouă) dar și cu un compliment măgulitor-caustic din partea Prof. Octav Doicescu:

„Asta-i diplomă de frondă, tinere!”

Cred și acum că pentru mulți dintre tinerii arhitecți, implicit și pentru mine, cel de atunci, **diploma rămâne proiectul vieții noastre, a viselor frumoase, studențești de pe tava ursitoarelor, pentru care niciun efort de imaginație nu este în zadar să-l faci spre a-l așterne măcar pe hârtie.**

D. ACTIVITATEA DE PROIECTARE ARHITECT DIPLOMAT

Sunt repartizat, la început de carieră, la I.P.I.M.P.C. București (Institutul de Proiectare pentru Industria Materialelor și Prefabricatelor din Construcții) unde activez un an, 1968-1969 în atelierul Conf. Arh. Ioan Găleșanu.

Amintesc doar un singur proiect mai important care mi s-a încredințat – Sediul I.P.I.M.P.C. în fază STE, pe amplasamentul actualului Institut de matematică (str. Griviței colț cu str. Gen. Budășteanu).

Soluția propusă de mine: birouri și ateliere, într-un volum cilindric P+10 având la parter o tavă ce mobila judicios un colț poligonal, de străzi, a primit adeziunea conducerii IPIMPC, obținându-se și avizele necesare. Din motive independente de voința beneficiarului, lucrarea nu s-a finalizat.

Urmare a adoptării unei legi noi de împărțire administrativ-teritorială a țării, în 1968, când s-a renunțat la vechile regiuni și s-au înființat noile județe, creându-se noi instituții, între care și institute de proiectare în construcții, a apărut o necesitate stringentă de cadre tehnice: arhitecți, ingineri de toate specialitățile, economisti, etc.

Acești specialiști s-au recrutat în mare majoritate din tineri absolvenți din institutele de proiectare bucureștene., care au primit un transfer mai mult forțat, subsemnatul fiind redistribuit la C.P.J. Buzău, unde activez între anii 1970-1978.

Funcționez în cadrul IPJ Buzău (șef colectiv de proiectare) și sunt promovat ulterior și arhitect șef al municipiului. Rămân în această funcție doar 7 luni, întrucât am considerat mai utilă profesiei mele reîntoarcerea la planșetă.

În IPJ Buzău elaborez proiecte de o mare diversitate, în condițiile unei zone de grad seismic 8 (opt), ceea ce a condus la o mai rapidă maturizare profesională a tuturor proiectanților. Aceste lucrări sunt enumerate în LISTA ANEXĂ la CURRICULUM VITAE la pozițiile 4/22.

Mă opresc cu nostalgie dar și regret la **două lucrări obținute prin concurs local de arhitectură**, câștigate de subsemnatul și al căror premiu constă în elaborarea proiectului de execuție.

Poz. 7 – Casa artiștilor plastici (spații de expunere și ateliere de creație pentru sculptori, pictori, graficieni, spațiu de vânzare, depozite, etc.)

Poz. 16 – Mausoleu și monument comemorativ pentru eroii militari români din războiul din 1916-1919 – oraș Siriu, jud. Buzău.

Oportunitatea acestei lucrări a apărut odată cu începerea lucrărilor de la barajul de pe râul Buzău, în zona Nehoiu (singurul baraj din arocamente din Europa), când au trebuit să fie dezafectate atât cimitirul civil cât și cel militar din 1919.

Am spus că amintesc cu regret despre aceste două lucrări, că nu s-au și realizat, întrucât consider că ele ar fi marcat mai convingător anii de început în profesie.

- **Casa artelor** al cărei proiect de execuție s-a finalizat în anul 1976, este tergiversat din motive diverse, iar în anul 1977, după cutremur, clădirile administrativ-neproductive, printr-un HCM promovat de Nicolae Ceaușescu, se sisteză sine-die.

- **Mausoleul de la Siriu** a așteptat ani buni să primească fonduri pentru proiectare și execuție din bugetul lucrării de bază (barajul) și MAPN, lucru ce nu s-a materializat.

Poate O.N.C.E. de astăzi să reia subiectul și astfel să-mi văd executat un proiect de suflet, interesant.

Din 1978 mă întorc în București pentru a-mi întregi familia. Întrucât în proiectare posturile sunt blocate, mă transfer la G.S.C.F.I.(Grupul de Șantiere pentru Construcții Forestiere și Industriale) unde coordonez Serviciul Proiectare Tehnic, până în 1983.

Din 1983 mă transfer la Institutul de Proiectare „Carpați” fiind cooptat în colectivul de elaborare a Casei Republicii.

După o perioadă de trei detașări a trei luni, sunt angajat definitiv și numit șef proiect de arhitectură al corpurilor C₄-C₅-C₆.

Menționez din capul locului, drept consecință a termenelor impuse de beneficiar constructorilor, s-au făcut mari concesii acestora, încât multe propunerile ale șefilor de proiect, responsabili de latura conceptuală, nu s-au materializat în execuție și rezultatele se văd astăzi în imaginea de ansamblu a Casei Republicii.

Corpurile C₄-C₅-C₆ din axul „Victoriei Socialismului”, la cota + 66.00 m unde era amplasat și cabinetul președintelui republicii, cu anexele necesare, avea spre latura de sud prevăzută o loggie generală, marcată de coloane colosale, pe două nivele, de inspirație neoromânească.

Rezalitele corpurilor C₅ și C₆, tot pe latura sud, aveau fiecare, foisoare concepute, de asemenea într-o arhitectură neoromânească.

Toate corpurile erau prevăzute cu acoperișuri ce includeau 2-3 nivele cu funcțiuni anexe și învelitori din tablă de cupru, solz, tratate cu mare atenție.

Dacă aceste elemente se executau, silueta și aspectul general al Casei era mult îmbunătățit față de aspectul inabil, ce ni se înfățișează astăzi tuturor.

Planul masă nu-l pot comenta, întrucât acesta era definitivat mult înaintea venirii mele în Institutul „Carpați”.

După 1990, când Institutul își restrânge masiv personalul și activitatea, coordonez și proiectarea în continuare a corpilor D și E.

În 1997 mă retrag din Institutul de Proiectare „Carpați”.

Între 1997 și 2000 funcționez la COOP PROIECT S.A., în compartimentul de proiectare, unde întocmesc documentații specifice cooperăției. Lucrarea mai importantă pe care o realizez aici fiind Magazine comerciale și Piață agroalimentară – oraș Bușteni.

Între 2000 și 2007 funcționez la Combinatul Fondului Plastic unde întocmesc proiecte de specialitate, tangente cu arta plastică.

Începând din anul 1992 îmi desfășor în paralel cu activitatea de angajat și o activitate privată.

Grație economiei de piață, apar o mare diversitate de programe, cărora arhitecții le răspund cu mai multă sau mai mică probitate profesională, talent și decență.

Rezultatele se văd peste tot și nu sunt din cele care să mulțumească, ci mai degrabă, să incite; excepțiile sunt puține.

Proiectele întocmite ca liber profesionist, unele s-au realizat, altele au rămas doar pe hârtie, dar toate, pot evidenția efortul, calitatea, abilitatea și consistența actului de concepție în care m-am angajat în abordarea atât în unele comenzi mici cât și în altele majore.

Enumăr aceste lucrări în CV la pozițiile 25/39.

Mă opresc asupra câtorva, întrucât le consider mai reprezentative pentru activitatea mea privată și grație temelor-program se pot încadra în categoria lucrărilor de for public:

Poz. 30 – Monument închinat gimnastelor române medaliate la Olimpiada de la Montreal, 1976 / Onești.

Lucrarea este elaborată în colaborare cu sculptorii Vasile Soponariu și Bogdan Hoșbotă., subsemnatului aparținându-i concepția de ansamblu, proporțiile și sistematizarea amplasamentului.

Poz. 31 – Remodelare Monument „Voievodul” – Onești. Existența unei lucrări de for public într-o intersecție majoră a municipiului Onești, DN Adjud-Comănești cu B-dul Republicii (axa Gară-Hotel Trotuș) pe care un artist amator a realizat-o, fără a avea minime cunoștințe și noțiuni de artă plastică monumentală, au determinat factorii de decizie ce au succedat la conducerea orașului după execuția lucrării, să-i schimbe înfățișarea.

Din mai multe propuneri ale unor sculptori și arhitecți, în urma unor licitații, s-a ales propunerea subsemnatului: o remodelare cu minime implicații în demolare dar cu înmobilați de elemente decorative din bronz.

Anexez imagini ale lucrării inițiale și propunerea subsemnatului, în curs de realizare.

Poz. 33 – Panteonul Eroilor militari din războaiele mondiale 1916-1919 și 1939-1944 – „Regina Maria” – Onești.

În anul 1939, sculptorul Giuseppe de Monte realizează la inițiativa Societății „Regina Maria” pentru Cultul Eroilor, un monument închinat eroilor militari căzuți în primul război mondial 1916-1919.

Lucrarea nu numai că nu se finalizează, urmare a războiului al doilea mondial 1939-1944 dar se și depreciază mult în timp iar situl primește de-a lungul anilor intervenții neavenite, depreciaitive.

Și intervențiile sistematizatoare ale arhitecților în deceniul VI al secolului recent încheiat au lăsat de izbeliște monumentul inițial.

Construcția recent finalizată a sediului Primăriei municipiului, în imediata apropiere a monumentului, a impus stringent, organizarea spațiului tangent celor două obiective și implicit remodelarea monumentului.

Dorindu-se prin tema-program, includerea în memoria pietrei și a altor eroi din primul război mondial, omiși, precum și imortalizarea celor căzuți în al doilea război mondial, pe nedrept uități de vremuri tulburi, **Primăria municipiului Onești, prin intervenția personală a d-lui Primar ing. Emil Lemnaru, a inițiat acțiunea de licitație de proiecte pentru „Remodelarea monumentului Regina Maria”.**

Soluția prezentată de subsemnatul, susținută și de o machetă îngrijită la scara 1:100, a intrunit aprecieri unanime, inclusiv ale cetătenilor municipiului, prin expunerea acesteia la Ziua Eroilor (Înălțarea Domnului) și achiziționarea definitivă la Muzeul de Istorie al orașului.

Lucrarea este executată în proporție de 60%, urmând a se realiza înscrișuri în piatră de VRATĂ și bronz, crucile spațiale ce flanchează treptele monumentale, bazoreliefurile portretelor unor generali-eroi precum și statuia monumentală a generalului Eremia Grigorescu, a cărei machetă propusă de sculptorul Dumitru Pasima este deja aprobată.

Poz. 32 – Biserica Sfânta Muceniță Maria Magdalena- Onești.

La doleanța consilierilor municipali s-a dorit realizarea în Cartierul Buhoci, preponderent catolic, a unei replici a bisericii Mănăstirii Putna. Lucrarea, la roșu, s-a realizat după proiectul arh.N.I. din localitate, care a înțeles să transpună într-un proiect de execuție releveul bisericii Mănăstirii Putna, fără nici-o abatere.

Lucru extrem de grav, după părerea mea, mai cu seamă că **marele monument**, după cum se știe, nu se clonează, ci pot să se realizeze doar lucrări de inspirație după modelul original.

Întrucât autorul nu a putut duce la bun sfârșit și proiectele decorațiunilor exterioare și interioare, rob al lucrului doar pe calculator, fără aplicație pentru desenul mâinii, subsemnatul am fost contactat pentru aceste faze.

Am acceptat cu strângere de inimă la insistențele beneficiarului, după ce am impus câteva condiții:

a) decorațiile exterioare să se realizeze după desene ale subsemnatului, ale elementelor originale și nu conforme cu mulaje luate la fața locului (cum se propusese inițial).

b) demolarea planșeului intermediar din pronaosul gotic, unde se dorea realizarea spațiului pentru cor.

c) demolarea scării prefabricate, tip „colimarson” ce asigura accesul din pronaos, de la cota ± 0,00 la cota + 3,90.

d) golul din diafragma din axul 2, având configurația sector de cerc, să fie tratat cu un trafor de inspirație religios-ortodoxă.

e) execuția portalelor gotice și stefaniene să se realizeze după proiecte „de inspirație” și nu după copia originalelor.

f) decorațiunile interioare să fie cât mai discrete și să fie acceptate de pictorul religios – respectiv maestrul Grigore Popescu.

g) crucile exterioare, să nu imite crucile bisericii Mănăstirii Putna.

h) am propus remodelarea șarpantei și configurația acoperișului ce impunea o a doua rupere în zona streșinei, condiție ce nu a putut fi pusă în practică din motive multiple, întrucât se ducea la majore pierderi de materiale, manoperă, timp și bani din partea beneficiarului.

i) stereotomia pardoselii interioare să fie cât mai discretă.

Lucrarea se apropie de sfârșit, urmând să fie atacată pictura de renumitul artist plastic Grigore Popescu.

Majoritatea comenzilor pe care le onorez, odată cu demararea activității private, se structurează în principal temei-program pentru locuința unifamilială sau spații administrative.

Prezint imagini după câteva din lucrările mele mai importante, pe aceste teme.

E. ACTIVITATEA DE PROIECTARE ÎN URBANISM

De-a lungul activității de proiectare, a trebuit să abordez și lucrări din domeniul urbanismului, la nivel de schițe de sistematizare pentru localități rurale, detalii de sistematizare urbane sau P.U.D.-uri generate de amplasamente pentru locuințe în zone fără studii de ansamblu.

Schițele de sistematizare pentru localități rurale au fost întocmite în perioada în care am funcționat la IPJ Buzău.

Celelalte lucrări de urbanism au fost elaborate odată cu demararea activității private în proiectare.

Nominalizez în lista anexă lucrările din acest domeniu.

F. PROIECTARE RESTAURĂRI CLĂDIRI

Din larga și variata paletă ce i se oferă unui arhitect, într-o viață profesională, nu mi-a lipsit și nu am ocolit, ba am abordat cu respect și responsabilitate lucrări din domeniul restaurării unor lucrări de mai mică sau mai mare importanță, unele chiar monumente de arhitectură.

Le voi aminti într-o ordine cronologică:

Poz. 1. În scurtul interval de 7 luni când am ocupat funcția de arhitect șef al municipiului Buzău, **Palatul Primăriei – monument de arhitectură**, era supus unor lucrări de consolidare. Această intervenție s-a demarat doar în baza unei documentații ce implica numai structura de rezistență, omițându-se reperele asupra detaliilor de arhitectură.

Acetatea au fost lăsate în seama unor meșteri ipsosari, care în ciuda „priceriei” lor, nu aveau discernământul și cultura necesare unor intervenții profesioniste.

Am atras atenția asupra acestui aspect și am primit sarcina să coordonez lucrările ce aparțineau restaurării decorațiunilor exterioare și a celor interioare, mai cu seamă că, de-a lungul timpului, Palatul suferise unele intervenții neavenite și în partiu inițial (compartimentări neavenite).

Am finalizat cu bine lucrarea și am acumulat un prim bagaj de experiență în acest domeniu delicat și gingăș ce mi-a fost de folos în anii ce au urmat când am fost solicitat la lucrări aparținând trecutului.

Poz. 2. Următoarea lucrare am realizat-o la **Palatul Telefoanelor din București** și a avut ca obiect **restaurarea ușilor metalice de acces pentru public și a celor de acces pentru salariați**.

Acetatea au fost deteriorate prin împușcături în timpul loviturii de stat din 1989; altora le-au fost furate mânerele decorative iar cele din holul de acces al salariaților au primit, nu se știe când, mâner total inadecvate cu linia originală..

Am întreprins o documentare, cu efecte benefice, la arhiva foto a municipiului București, cu sediul în Casele Brătianu din zona Piața Amzei. Am avut surpriza plăcută să găsesc un pachet bogat de documente fotografice realizate în 1930, odată cu inaugurarea Palatului.

Imaginiile fotografice ale ușilor mi-au sugerat cu claritate detaliile de care aveam nevoie, iar odată decapată vopseauă adăugată de-a lungul anilor, am regăsit cu precizie găurile filetate de prindere a mânerelor, mărimea rozetelor acoperitoare și celelalte detalii de care aveam nevoie.

Tot datorită documentelor fotografice s-a putut reconstituî PLACA DE MARMURĂ cu înscrisurile personalităților la inaugurarea acestui edificiu

deosebit ca siluetă, parti, sistem constructiv (structură metalică realizată la Ausnitz – Reșița), tehnologie, detalii etc.

Anexez câteva copii xerox după fotografile ce m-au interesat.

Poz. 3. Cavoul familiilor Celibidache - Grigore.

Realizat la finele secolului XIX, 1890, proprietar Ion Procopie Dumitrescu, moșier și fost primar al Bucureștiului, amplasat pe aleea centrală a Cimitirului Belu-Ortodox, lucrarea, fără a avea valențe deosebite de arhitectură, conține limbajul discret al timpului în realizarea decorațiilor exterioare de influență baroc-târziu, săracăcios.

Silueta cupolei, ovoidale și feronerie ușilor sunt elementele ce se impun și dau personalitate lucrării.

Am avut suficiente elemente să propun beneficiarilor descendenți și constructorului o restaurare completă a lucrării pentru a fi adusă la starea inițială.

Poz. 4. Casa „Mircea Eliade”, situată în București, într-un perimetru protejat, pe str. Colței nr. 8-10 (colț cu str. Selimberg). Acest monument datând din 1848, conform înscrisului de pe fațada principală, se află la data întocmirii unui studiu de impact, în iunie 1994, într-un stadiu avansat de degradare, chiar de ruină avansată, am putea spune.

Profesorul universitar Sorin Alexandrescu, nepotul de soră al marelui cărturar M. Eliade, urmare a legii retrocedării proprietăților naționalizate în 1948, devine noul proprietar al imobilului și terenului unchiului său.

În conformitate cu prevederile avizului D.M.A.S.I. și doleanței beneficiarului, care se pune de acord cu reglementările impuse imobilului, se restaurează fațada și se include conturul cu detaliile originale, într-un volum S+P+6 nivele având funcțiuni cultural-administrative, iar la ultimul nivel spații pentru locuire.

Subsolul, parterul și suppanta urmau să adăpostească Fundația Mircea Eliade, o librărie și o galerie de arte plastice.

Celelalte nivele: 1-5 prevedeau a adăposti birouri de închiriat, o sală de conferințe și cum aminteam mai înainte, la nivelul 6, un apartament.

Aceste propuneri urmau să se concretizeze într-un proiect de execuție în situația în care proprietarul găsea un asociat care, să finanțeze în cotă procentuală cu terenul, întreaga investiție.

Lucrurile nu au evoluat cum s-a dorit inițial și în cele din urmă proprietarul vinde casa și terenul către VOLKS-BANK, care realizează un imobil banal, sediu de bancă, ce nu completează volumetric și plastic fericit, un segment al vechiului perimetru central al Bucureștiului.

Poz. 5 La sugestia Comisiei de avizare, prezidată la acea dată de dl. arh. Călin Hoinărescu, am primit sugestia, să studiez întregul segment de imobile de pe str. Colței, cuprins între str. Selimberg și B-dul C.I. Brătianu.

Imaginiile din planșele anexate exprimă de la sine propunerea avansată de subsemnatul, un mariaj de volume vechi, restaurate și altele noi, moderne, care se pun în valoare printr-o unitate a contrariilor.

Poz. 6. În București, în prelungirea străzii Colței între B-dul C.I. Brătianu și Calea Victoriei se desfășoară str. Doamnei, cu o multitudine de clădiri care „scriu” istoria de mai mult de un secol a acestei zone ultracentrale a Capitalei (zonă protejată), unde întâlnim: casele Carol Göbl, Bursa (azi bibliotecă), Banca Națională, Banca Marmoros-Blanck, Blocul Adriatica, etc.

Corpurile caselor Göbl, realizate începând cu 1908, au fost proiectate de arhitectul german Neubauer.

Înțial, acestea au adăpostit o importantă tipografie și spații de locuire ale proprietarului, ulterior primind și alte funcțiuni cu precădere comerciale.

Corpul adjacent str. Doamnei a fost restaurat și remodelat pentru a funcționa ca bancă de dl. arh. Dorin Ștefan.

În curtea interioară se mai găsește un corp de clădire insular, D_s+P+E, al căruia proprietar actual mi-au încredințat studiul în vederea restaurării, consolidării și etajării imobilului, pentru crearea de noi spații administrative.

Studiul s-a finalizat până la faza propunerilor de arhitectură, Primăria municipiului București blocând certificatul de urbanism, din motive juridice, întrucât au apărut și alți posibili proprietari.

Poz. 7 În completarea listei de lucrări pe care le-am întocmit la început de carieră, când funcționam la IPJ Buzău și care situându-se într-un perimetru tradițional comercial al centrului orașului Buzău, str. Cuza-Vodă, amintesc o clădire P+E construită în jurul anului 1910, și al cărei parter a fost remodelat pentru funcținea bar de zi. Etajul a fost amenajat pentru birouri ale Direcției Comerciale Județene. Fațada clădirii, inclusă într-un perimetru înșiruit, conținea elemente suficiente de limbaj arhitectural-decorativ, specifice începutului de secol XIX și cu materialul fotografic cercetat mi-au permis să întocmesc un proiect, pe care sincer vorbind, abia după mulți ani realizez că l-am tratat intuitiv ca pe o restaurare autentică.

Poz.8 Din domeniul lucrărilor de restaurare, cu program de locuință, citez imobilul D_s+P+E, vilă în stațiunea Eforie Nord. Fără a fi monument istoric, lucrarea, proiectată în anul 1948, de arh. Alexandru Vrancea, necesitând lucrări de reparații capitale, beneficiarii, intelectuali cu rafinament, constatând după retrocedarea acesteia că ITHR Eforie a avut intervenții neavenite în decursul a cca. 55 de ani, s-au adresat subsemnatului în vederea aducerii la ținuta inițială.

Intervențiile s-au referit la : tâmplăria exterioară (uși, ferestre din stejar), acoperiș, atic, refăcut prin înlocuirea sorturilor de tablă cu olane specifice arhitecturii dobrogene și paleta tencuielilor exterioare în praf de piatră de Baschioi. Lucrările sunt în curs de derulare.

Poz. 9 La sfârșit doresc să amintesc o intervenție a subsemnatului în apărarea, conservarea și punerea în valoare a patrimoniului arhitecturii populare de ținută autentică.

Aflându-mă într-o călătorie de studiu și documentare la Mănăstirea Putna în anul 2006, mi-a fost atrasă atenția, în satul Putna, de o casă veche și anexele gospodărești ale acesteia, având o înfățișare, organizare, proporții și detalii deosebite.

M-a sensibilizat mult și fântâna cu roată, amplasată adiacent împrejmuirii la stradă cu accesibilitate atât pentru proprietari cât și pentru omul trecător, fapt ce spune mult și definește sufletul românului, care se gândește și la omul trecător și însetat.

M-am apropiat cu grijă și discreție de proprietar, o țărancă în etate de cca. 78-80 ani, mărturisindu-i că-mi place casa și gospodăria.

M-a invitat înăuntru și intuiția mea se întărea în ceea ce privește lucrul în lemn al meșterilor populari din sec. XVIII-XIX.

Poate nu aş fi fost atât de inconsistent în întreprinderea mea, dacă asupra acestor lucrări de arhitectură populară, de certă valoare nu plana și un pericol iminent. În spatele casei și al anexelor, la numai 1,80 m se ridică un „bolovan” de clădire cu volume grotești, construit de nepoții bătrânei, veniți din Anglia cu ceva bănuți, să-și materializeze bunăstarea într-un imobil cum au văzut ei pe alte meleaguri. Sigur că urmarea este de așteptat: o demolare a casei vechi neconformă cu standardele de confort de astăzi.

Am întocmit releveul incintei și al casei și am luat mai multe imagini fotografice. Am sesizat Primăria Putna pentru a interveni, a nu aproba demolarea casei și anexelor vechi.

Am intervenit la Muzeul Satului București, Suceava și Sibiu pentru o eventuală achiziționare ca lucrare de patrimoniu.

Răspunsurile, amabile, s-au lovit de lipsa fondurilor și neputința forurilor în drept de a acționa prompt.

Sper ca la o revenire în satul Putna să regăsesc frumoasa, gingașă și valoroasa creație a meșterilor bucovineni ai anilor de mult trecuți, a mătușii Aritina Pârghie de la adresa: str. Mănăstirii, nr. 162, com. Putna, jud. Suceava.

Arh. Ioan Goia

LISTA PROIECTELOR DE ARHITECTURĂ

ELABORATE DE ARH. IOAN GOIA

1. Concurs internațional studențesc de arhitectură – PRAGA – 1967 - mențiune
(tema program: locuințe unifamiliale).
2. Concurs internațional – SEDIU ONUDI – VIENA - 1968
Coordonator proiect Prof. Univ. Arh. Ludovic Stdaadeker
(proiect acceptat în faza de jurizare)
3. Sediul I.P.I.M.P.C. București fază S.T.E.
4. Cinematograf 650 locuri – municipiul Buzău
5. Complex industrial de creștere și îngrășare porcine – Verguleasa – Buzău
6. Sală ședințe 150 locuri C.P.J. – Buzău (decorații interioare și mobilier)
7. Casa Artiștilor plastici – Buzău (sală de expoziții și ateliere de creație)
(proiect obținut prin concurs) – premiat de filiala U.A. – Buzău
8. Sediul administrativ al Direcțiilor economice ale C.P.J.- Buzău
9. Laboratoare pentru Direcția agricolă a județului Buzău
10. Motel 40 locuri, lac Luciu, jud.Buzău
11. Bloc locuințe P+10 și Complex comercial ISTRITA- municipiul Buzău
12. Complex de deservire pentru cooperația meșteșugărească (proiect refolosibil,
pentru zonele montane ale jud. Buzău)
13. Sediul administrativ IOFPCA – Buzău (birouri P+4)
14. Cabană 80 locuri cu spații de agrement – în munții Păltinișul Buzăului)
15. Casă de oaspeți în parcul „Crâng” – mun. Buzău
16. Mausoleu și monument pentru eroii militari români din războiul din 1916
Oraș Siriu, jud. Buzău (proiect obținut prin concurs)
17. Bază de producție și întreținere utilaje OIFPCA Buzău
18. Bază de producție și întreținere utilaje DAIB - Buzău
19. Bază de producție și întreținere utilaje IELIF – Buzău
20. Locuințe colective de stat și OCLPP în municipiul Buzău
21. Amenajare intrare de onoare în parcul Crâng – Buzău
22. Studiu de locuințe cu specific local pentru zonele rurale montane din jud.
Buzău
23. Casa Republicii – șef proiect arhitectură corpuri C-4; C-5; C-6
după 1990 corpuri D și E
24. Modernizare complex de agrement „Muntenia” – Snagov – hotel P+4,
restaurant
25. Proiecte de locuințe și vile/unifamiliale în regim privat – București
26. Proiecte – ofertă pentru biserici de rit ortodox și catolic

27. Proiecte de restaurări și remodelări – clădiri monumente de arhitectură:
casa Gobl str. Doamnei nr. 14-16 și casa Eliade str. Doamnei nr. 46
București.
28. Magazine comerciale și Piață agroalimentară – oraș Bușteni
29. Hotel P+2 – 120 locuri (confort 3 stele) oraș Eforie Nord – investiție privată
30. Monument închinat gimnastelor române medaliate la Olimpiada Montreal 1976 (lucrare elaborată în colaborare cu sculptorii V. Soponariu și B. Hojbotă)
31. Remodelare Monument „Voievodul” municipiul Onești
32. Biserica „Cuvioasa Maria-Magdalena” municipiul Onești
(decorațiuni interioare în ipsos, decorațiuni exterioare în praf de piatră și feronerie)
33. Panteonul Eroilor militari din războaiele 1916 și 1944 „Regina Maria”
Municipiul Onești
34. Galeria de artă plastică ARTIS – amenajare interioară la parterul T.N.B.
35. Show-room – pentru S.C. TRADING STRESS S.R.L.
36. Complex sportiv și stadion 4000 locuri – oraș Otopeni
37. Amenajare spații administrative și de producție pentru COCA-COLA București.
38. Observator astronomic – Planetarium parcul Carol – București (fază STE)
39. Panteonul oamenilor de cultură brăileni – remodelarea centrului istoric al Municipiului Brăila.

Întocmit,
Arh. Ioan Goia

**P.S. Expoziție cu lucrări de autor și planșe de prezentare ale arh. Ioan Goia
cu scop educațional de a atrage tinerii liceeni către profesia de arhitect
la Biblioteca Municipală Onești
La Muzeul de Istorie municipiul Onești
Perioada septembrie-octombrie 2010**

LUCRĂRI DE URBANISM

- 1. SISTEMATIZARE ZONĂ PREUZINALĂ
- COMBINATUL DE LIANȚI ȘI AZBOCIMENT ALEŞD
JUD. ARAD**
- 2. DETALIU DE SISTEMATIZARE
- PIAȚA GĂRII – BUZĂU**
- 3. DETALIU DE SISTEMATIZARE
- CARTIER 2 CRÂNG – BUZĂU – EXTINDERE**
- 4. SCHIȚE DE SISTEMATIZARE RURALĂ – JUD. BUZĂU**
- 5. CENTRE CIVICE PENTRU COMUNE – JUD. BUZĂU**
- 6. STUDII DE AMPLASAMENT PENTRU LOCUINȚE ÎN
MUNICIPIUL BUCUREȘTI.**
- 7. PUD – STR. BISTRITĂ – BUCUREȘTI**
- 8. PUD – STR. PROSPERITĂȚII – BUCUREȘTI**
- 9. PUD – STR. GEORGE CĂLINESCU – BUCUREȘTI**
- 10. PUD – STR. ROZETULUI – BUCUREȘTI**
- 11. PUD – STR. SIRETULUI – BUCUREȘTI**
- 12. PUD – STR. ION BAIULESCU – BUCUREȘTI**
- 13. ARHITECTURA PEISAGERĂ – INTRARE DE ONOARE ÎN
PARCUL MUNICIPAL CRÂNG – MUNICIPIUL BUZĂU.**

Arh. Ioan Goia

LUCRĂRI DE RESTAURĂRI

- 1. PALATUL PRIMĂRIEI MUNICIPIULUI BUZĂU**
 - COORDONARE LUCRĂRI DE CONSOLIDARE ȘI RESTAURARE
- 2. PALATUL TELEFOANELOR – BUCUREŞTI**
RESTAURARE FERONERIE:
 - USĂ METALICĂ INTRARE PUBLIC
 - USĂ METALICĂ INTRARE SALARIATI
 - USĂ METALICĂ HOL-WINFANG
- 3. CAVOU – FAMILII CELIBIDACHE – GRIGORE**
CIMITIRUL BELU ORTODOX
- * **4. CASA „MIRCEA ELIADE” STR. COLȚEI NR. 8-10**
BUCUREŞTI – ZONĂ PROTEJATĂ
- * **5. IMOBILE TRONSON STR. I.C. BRĂTIANU, COLȚEI,**
SELIMBER STUDIU
 - STUDIU - ZONĂ PROTEJATĂ
- * **6. CASA CAROL GÖBL – 1908 – ARH. NEUBAUER**
 - CORP DIN CURTEA INTERIOARĂ –
 - ZONĂ PROTEJATĂ
- * **7. IMOBIL COMERCIAL STR. CUZA-VODĂ – BUZĂU**
 - ZONĂ PROTEJATĂ
- 8. IMOBIL D_S+P+E – VILĂ JUMELATĂ – EFORIE NORD, STR.**
TUDOR VLADIMIRESCU NR. 22
- 9. PROPUNERE CONSERVARE**
LOCUINȚĂ TRADITIONALĂ ȚĂRăNEASCĂ – SEC. XIX
PROPRIETAR – ARITINA PÂRGHIE
COMUNA PUTNA, STR. MÂNASTIRII, JUD. SUCEAVA.

Arh. Ioan Goia

